

Maastin on kevät täällä hymyilevine aurinkoineen hävittämässä talven jäitä ja lumifinoksia, herättämässä uuteen eloon lukemattomat lintuparvet, kalat, matelijat ja siipiläiset, jotka Luojan käskyä noudattaen täyttävät maan.

Kaikkialla näyttää kevään palajaminen herättävän elämäniloa, joka vaikuttaa että tuo eläinmaailma näyttää haihtuvan pelkkään suruttomaan nautintoon. Mutta tuo nautinto ei kuitenkaan ole huolilla sekoittamaton, olemassa-olo ei murheeton.

Sokaisella eläinlajeilla on vihollisensa, joittenka halukkaat silmät ovat sitä kohtaan tähdättyinä ja ahnaat hymet korotettuina; mutta monelle näistä eläinlajeista on, itävä tyllä, ihminen yhteinen, useinpa julmain vihollinen.

Ottamatta lukuun sitä että ihmisen useissa tapauksissa täytyy hyväksyä käyttöä ympärillään olevaa eläinmaailmaa, emme kuitenkaan saata kieltää että hän warsin monella tavalla, ajattelemattomuudesta, jopa pelkästä ilkeydestäkin käyttää väärin sitä ylivoinmaa, joka hänellä on tahi minkä hän woipi itselleen hankkia eläinfunnan yli; käyttää tätä filläkin tavoin väärin, ettei täytä velvollisuuttaan sitä kohtaan,

kiusaa, kiduttaa tahi räähkää sitä, voimatta sanoa vähääkään syhtä puolustukseensa.

Ajatelkaamme, nuori ystäväni, yhdesjä vähäsen tätä asiaa.

Hitse puolestasi sinä mielelläsi liikut ylt'ylmperi Sumalan wapaassa, herttaisessa luonnossa, puutarhoissa, jaloissa ja metsissä. Sinä et rakasta yffistään luontoa, vaan myöskin ja ennen kaikkia wapautta. Mitkäs siis suljet pieniä peipposia ja talitiaisia y. m. häkkiin? Eihän saattanekaan sinua huvittaa nähdä tuon linturauhan lewottomana hyppiwän sinne tänne ahtaassa wankilasjaan, tuossa syhyttömästi saadussa elinaikaisessa koppi-wankilasja, joka tuntuu sisällä oljalle vielä enemmän hirmuiselta, kun sinä asetat häkin juuri alkunaan, jotta wanki jokainoä hetki muistaifi tuon menetetyn wapautensa suloiisuuden.

Sinä et kannan woi kärsiä janoa tai nälkää, mutta toffkopa aina muistat että nelijalkaiset leikkitorwerisi, häkkitintusi tai muut ympärilläsi olewat kotieläimet saattawat tuntea samaa tuskalista janoa, samaa kirvelowää nälkää kuin sinäkin?

Warmaankin pitäisit hywin pahana tekona sitä, jos jokin henkilö tapaisi sinut tiellä ja ilman minkäänlaista syhtä löisi sinua tai tekisi sinulle muuta pahaa; mutta mistä sinä siis saat tuon hillitsemättömän himon, kivitellä pikkulintuja ja naapurisi kassaa; halun koitella tuoretta raippaasi tai piiskaasi pieneen koiraan tai porjaasen, joka ensinnäisenä jattuu vastaan tielläsi, ehti, luullakseni, pelkurina kirtuen juokset pakoön suuremmista eläimistä?

§ Sinua ei ole luotu wedessä elämään, senpä tähden siellä kuoletkin kovat tuskat kärsittyäsi, jos joku vähän aikaa pitäisi pääätäsi veden alla. Sitä et siis ollenkaan tahdo itsellesi tehtävän. Mutta onkohan milloinkaan mieleesi juolah-
tanut, että kalat saattavat tuntea samallaisia tuskia, jos ne nostetaan ylös elinpaikastaan, vedestä, ja jätetään weneen-
pohjalle, sillalle tai rannalle auringon paahteesa jurteasti kuolijaaksi kuivamaan. Jos sen tähden äitisi on lähettänyt sinut ongella tahi muilla kalanpyyhdyksiä hanffimaan vähän
lisää köyhään illalliseenne, niin ota mukaasi sopiwa astia, jossa, useasti wettä muuttamalla, saatat pitää kalat elä-
winä; tahi kuoleta ne heti kun olet ne vedestä nostanut. Tuntohan niilläkin on, waikka walittaa eiwät tykene.

Jos kalastamisellasi ei ole tarkoitutena ruokawarojen kurtuttaminen, niin anna sen olla tekemättä. Sillä paljoa-
han enemmän sinulla on sekä hyötyä että huvia käyttäis-
säsi loma-aikasi äänetönnä katsellen kalojen wilkasta elämää
wedessä, kuin wettäisäsi niitä sieltä ylös ja kuolijaaksi pii-
matesäsi.

Olletko milloinkaan kshynyt äidistäsi, tokko hän iloitsi si-
 nulle tai siskollesi pahaa tehtäissäs, tai jos tauti ja kuo-
 lema tempaishi teidät häneltä? Niin et warmaankaan ole teh-
 nyt. Mutta teeppäs se kerta, niin saat kuulla hänen was-
 tauksensa, ja jos hänellä waan on aikaa, hän on ehkä sinulle
 kertova, miltä tuntunee niille pienille linturaukoille, joit-
 tenka pesistä sinä ja sinun towerisi olette ryöstäneet munat
 ja pojat. Ehkäpä hänen silloin onnistuu saada mieli-alasi
 muuttumaan niin, että wast'edes jätät nämä piffu laulajat
 rauhaan, wieläpä mieluisemmin käytät jonkun työtuntisi ensi
 talvena valmistaaaksesi keinotekoisia linnunpesiä, n. k. kotia,
 jotka seuraavana kewänä voit ripustaa ulos sopiviin paik-
 koihin.

Opettajasi tai opettajattaresi mielellään antaa sinulle
 ohjeita mitenkä sellaiset kodat ovat tehtävät ja miten ripus-
 tettawat, jos waan kohteliaasti heiltä niitä pyydät.

Turun Eläinsuojelusyhdistys.

Zätkipainos kielletään!